

neret helt præcist, hvad man skal kunne leve for i Danmark, hvordan skulle vi så ved siden af kunne opretholde et system med den målretning, vi kender i dag? Jeg synes, det er svært at se, hvordan lavindkomstgrupperne på nogen måde skulle blive hjulpet af en egentlig officiel fattigdomsgrænse.

Kl. 15.50

Der er også en forskel i synspunkterne om ydelsesniveauerne som sådan. Jeg synes, det er vigtigt, at ydelserne er indrettet sådan, at der er et incitament til at komme i beskæftigelse, og jeg synes, det er godt, vi er kommet væk fra det, vi har set tidligere, hvor situationen kunne være, at man skulle op på at have 25.000 kr. i månedlig indtægt, for at det rent økonomisk kunne svare sig at tage et job i stedet for at være på kontanthjælp.

Jeg kan forstå, at der er overvejelser i den socialdemokratiske folketingsgruppe, som går på, at man overvejer at trække sig ud af forliget »Flere i arbejde«. Det kan jo så være nok så interessant, hvad det bunder i. Er det, fordi man har fortrudt, at der skulle ændres på incitamenterne for netop at sikre, at det altid kan betale sig at få et arbejde? Er det, fordi man har fortrudt, at der er taget en række initiativer for netop at motivere bedre og taget initiativer til at få folk ud på arbejdsmarkedet? Eller er det alle de forenklinger, der ligger i forliget, som det set fra Socialdemokratiets side er galt med?

Den socialdemokratiske ordfører talte også om folk, der er 8, 9, 10, 11 år på kontanthjælp. Her synes jeg, det kan være nyttigt lige at fortælle, at lavindkomstgruppen faktisk hverken er blevet større eller mindre set over de sidste 20 år, og rent faktisk er der meget stor bevægelse ind og ud af gruppen. Det er meget få mennesker, som bliver i lavindkomstgruppen over en længere periode. Efter 2 år er der typisk en tredjedel af gruppen tilbage, og kun 1 ud af 100 bliver i gruppen 10 år i træk.

Som det er bekendt, har vi fra regeringens side lagt meget stor vægt på, at der er andet end penge, der tæller i indsatsen over for dem med de laveste indkomster. Jeg synes, det er afgørende med initiativer, bl.a. dem i forliget »Flere i arbejde«; jeg synes, det er afgørende, at vi tager en række forskellige initiativer til at bryde den negative sociale arv og sætte ind over for misbrugsproblemer og lignende, og jeg må ærligt sige, at jeg savner, at der havde været større interesse for at se på, hvordan vi allerbedst kan bistå folk i lavindkomstgrupperne ved netop at for-

bedre deres situation og give dem nogle bedre muligheder for eksempelvis at vinde fodfæste på arbejdsmarkedet.

Første næstformand (Svend Auken):

Vi lader lige ministeren blive et øjeblik.

(Kort bemærkning).

Sandy Brinck (S):

Jeg har nogle gange i løbet af debatten prøvet at få det opklaret, og nu vil jeg spørge ministeren selv.

Ministeren siger nu, at man ikke kan have en fattigdomsgrænse, fordi den vil stå i modsætning til at kunne tage nogle individuelle hensyn, altså det, ministeren kalder målrettethed. Ministeren siger, at vi risikerer at lande på laveste fællesnævner, men det er da kun, hvis man i sit borgerlige hoved ikke kan forestille sig, at nogle får mere hjælp end det absolutte minimum.

Kan ministeren ikke forestille sig, at man rent faktisk kan hjælpe nogle mennesker specifikt, når de har specielle problemer, selv om de ligger over en fattigdomsgrænse? Det må jo være den konklusion, ministeren drager ifølge sin borgerlige ideologi: Det kan man ikke. Men det behøver vi andre vel ikke at blive taget til indtægt for.

Så bliver jeg helt rørt, når flere ordførere og her til sidst ministeren taler om andre værdier end penge. Det er jo altid dejligt at kunne tale om andre værdier end penge, og det er også meget nemmere at tale om disse mange andre værdier, når man *har* penge.

(Kort bemærkning).

Socialministeren (Eva Kjer Hansen):

Jeg skal gerne gentage, at jeg mener, det vil være vanskeligt at fastholde det fintmaskede system og den gode målrettethed, som jeg synes vi har i vores sociale system i dag, hvis man griber til at fastlægge en officiel fattigdomsgrænse som sådan. Jeg er bekymret for, at det bliver det niveau, og det er så det, og at det vil blive vanskeligt at give ekstraordinær hjælp, ligesom det vil være vanskeligt med den folkelige forståelse, når eksperterne så at sige har fastlagt, hvad man har brug for for at kunne leve i Danmark.

Jeg savner fuldstændig svar på, hvad det er, denne såkaldte rettesnor egentlig skal kunne bruges til. Når den socialdemokratiske ordfører vil fastholde alle de gode ting i det nuværende system, kan jeg simpelt hen ikke se, hvad rettesnoren skal bruges til, og hvad det er, den skal ændre i forhold til det nuværende system. Er det